

cembra ter se dobijo v ta namen v pisarni Kletarskega društva v Ormožu posebne prijave, ki se na željo določijo tudi po pošti. Od vsake prijavljene vrste je dostaviti do 17. decembra opoldne dve buteljki (sedem desetink l'tra). Kdor nima takih lastnih steklenic, jih dobi na posodo pri Kletarskem društvu. Nova vina se lepo razvijajo ter bodo za časa razstave za poskušnjo ravno najbolj primerna. Zanimanje za razstavo in sejem je že sedaj tako od strani vinogradnikov, kakor od strani vinskih trgovcev in gostilničarjev veliko ter je upravičeno upanje na vsestranski uspeh.

Orjaški buči sta zrasli na posestvu Franca Kneza, po domače Belaka, pri Sv. Jederti nad Laškimi. Ena tehtala 40 kg in ima v obsegu 185 cm, druga 36 kg in 162 cm. Obe iz domačega semena.

Obžalovanja vredni slučaji.

Lopovi so se spravili nad župnišča. V župnišču v Guštajnu je odnesel neznan uzmovič iz pisarne 265 Din, župnikove hlače in iz druge sobe 60 Din. Guštajnskega župnika je tat oskubel že ob priliki birme za 1400 Din. V Prevaljah je odnesel neznanec g. dekanu sukno in iz pisarne 2000 Din.

Obesnega so našli na veji jablane pred hišo Janeza Petek 33letnega viničarja v Voseku pri Sv. Marjeti ob Pesnici. Samomor je bil izvršen v stanju duševne zmedenosti.

Deset streliv je oddala v noči obmejna straža na dva tihotapca, ki sta hotela prekoriniti našo mejo pri Št. Ilju v Slov. goricah. Strelili najbrž niso zadeli, ker sta oba švercarja zbežala in pustila poleg druge robe še 8 kg saharina.

Smrtna žrtev fantovskega pretepa. Dne 27. XI. sta se napotila brata Alojzij in Feliks Koren iz zdravilišča Slat. Radenci domov v Žrnovo. Na povratu je prišlo do hudega obračuna z bratom Jožefom in Andrejem Zamuda iz Žrnove. Zaključek pretepa s koli je bil ta, da je podlegel poškodbi drugi dan po spopadu Andrej Zamuda.

Nasilnež. Rešilni oddelek je prepegljal v celjsko bolnico 35letno Terezijo Laznik, ženo brezposelnega ručarja v Celju. Reva ima težko poškodovano oko, natrto lobanjo in je še vsa opečena, ker jo je v prepiru pretepel in polil z vrelo vodo njen mož.

Nevarnega tata in sleparja so zaprli orožniki v osebi 27letnega Jakoba Gregorin, ki je kradel kolesa, vlamljal, goljufal in se izdajal pod tujimi imeni po Dolenjskem. Prijeti in ljubljanskega okrožnemu sodišču izročeni je bil že 23krat predkaznovan.

Slovenska Krajina.

Sobota. Dne 20. novembra nas je razveselil in počastil s svojim obiskom g. ban. Sprejem je bil nad vse slovesen, dostojen visokega banovega dostojanstva. Upamo, da je g. ban odnesel s Slovenske krajine trdno prepričanje o globoki vdanosti, ki jo gojimo v najsevernejšem delu Jugoslavije do mile Slovenije in do naše ljubljene Jugoslavije.

Sobota. Razrešen je bil dolžnosti ravnatelja na naši gimnaziji g. dr. Pavel Strmšek in je

premeščen kot profesor na celjsko gimnazijo. — Pred tednom se je poročil naš soboški rojak in uradnik tukajšnje davčne uprave g. Nikolaj Barbarič z gđ. T. Kološev. Mladima zakoncema obilo božjega blagoslova in sreče! — Naš odlični somišljenik g. Matija Kolmanič, elektromonter v Soboti, si je pri delu poškodoval levo roko. Zdravi se v tukajšnji bolnici. Želimo mu skorajšnje okrevanje! — Naše kopališče je imelo komaj 61 kopalnih dni in vendar beleži zelo dober obisk. Obiskovalcev je bilo 2392, kopalcev je pa bilo: 1498 otrok, 2330 dijakov in 2274 odraslih oseb. Skupno torej kopalcev 6102. Sezonskih kart je bilo izdanih 39, mesečnih 29. Najboljši obisk je bil v mesecu juliju; skupni dohodki so znašali 29.288 Din. — Številke pričajo dovolj glasno, kako je bilo zelo potrebno kopališče v Soboti. — Kakor smo obveščeni, je imenovan za ravnatelja soboške gimnazije gospod profesor Rudolf Pregelj, dosedaj profesor na učiteljski v Mariboru. G. Pregelj je bil pred leti že profesor na soboški gimnaziji in leto dni tudi ravnatelj namestnik. Zelo dobro pozna mlado dušo dijakov v Slovenski krajini ter je bil eden najbolj priljubljenih profesorjev. Veseli smo te novice in želimo g. profesorju Pregelju ob povratku v Slovensko krajino ves božji blagoslov pri njegovem težavnem vzgojiteljskem delu! Za njegovo veliko ljubezen do dijaštva so mu bili in mu bodo hvaležni vsi bivši dijaki na soboški gimnaziji in prepričani smo, da bo g. Pregelj kot ravnatelj imel še večje število hvaležnih dijakov. — Poročali smo že na tem mestu, da se bo vršilo predavanje v Soboti za kandidate mojstrskih izpitov. Vrnila se nam je takrat pomota, češ, da mora vsak slušatelj nositi stroške sam. Sedaj smo obveščeni, da bo nosil stroške urad za pospeševanje obrti v Mariboru. To v obvestilo vsem pomočnikom obrtnikom. — Med našimi trgovci sta nastali dve struji: eni so bili za to, da se trgovine zapro že ob šestih, drugi pa, da se zapro ob sedmih zvečer. Zmagali so drugi. Prepričani smo, da je veliko ugodnejše za trgovce zapiranje ob sedmih, ker pač naša Sobota ni mesto, ima bolj podeželski značaj in se naj-

več kupuje med šesto in sedmo uro. Zmagala je večina.

Grensovel. V zadnjem času smo imeli v naši župniji precej porok. Na take prihajajo zadnji čas tudi takšni ljudje, ki niso bili povabljeni. Nekateri so toliko obzirni, da samo skozi okna gledajo, drugi pa po vsej sili hočejo biti v hiši. Imamo sicer več gostiln, nekateri pa točijo kar tako. Neko nedeljo zvečer se je nekaj takih pivcev z godcem na čelu suvalo po cesti. Seveda so hoteli biti tudi na gostiji, kjer se jim je videlo še lepše. Potem je pa prišlo med njimi do nesporazuma in prepira, najbrž zaradi tega, kateri bi prejšli noter. In kmalu so se zablskali tudi noži in konec je bil, da so enemu od teh prerezali žile na levi roki, da so ga morali odpeljati v soboško bolnico. Končno je prišel orožnik in hitro napravil mir. Čudno je to, da tako »prijateljsko« ravna med seboj fantje, ki so bratje enega društva, in bi morali pokazati več izobrazbe.

Turnišče. Dne 20. novembra nas je obiskal g. ban dr. Natlačen, ki smo ga pristrčno in slovesno sprejeli. — Umrli je v soboški bolnici naš vaščan Rajtar Florijan v starosti 70 let dne 25. novembra. Pokojnik je bil vedno marljiv kot čebela. Dolga leta je bil gonjač živine s sejmov na postaje Lendava, Beltinci in Sobota. Zadnja leta je delal pri gostilničarju Balažiču, ki je z njim izgubil marljivega in vestnega delavca. Spomladi mu je umrl sin Matjaš, ki se je vrnil iz Francije, v cvetu mladosti. To je očeta zelo žalostilo in sedaj se je tudi on preselil v večnost. Blagamu pokojniku naj sveti večna luč, preostalim svojcem naše iskreno sožalje! — Poročali smo že na tem mestu o prireditvi »Kolinke večerje« po naših gostilnah. O neki taki večerji je tole poročati: Obiska je bilo toliko, da se je zdelo, kakor bi bili v časih, ko je kar mrgolelo denarja. In to še ni bilo dovolj. Vršila se je celo noč in še v pondeljek cel dan, da nekateri preje niti domov niso šli kot v pondeljek zvečer. In zelo čudno je to, da je v tolikih mestih taka velikanska kriza, za naše gostilne je pa ni. Je pač to poglavje, ki da misliti.

Dolžnost do našega lista.

B. Jezernik, kmet v Št. Ilju pri Vel.

Glasniki moderne dobe oznanjajo človeštvu prostost, svobodo, a ga uklepajo v okove suženjstva. Materijalistično usmerjena družba ljudi, ki priznavajo le tostransko življenje brez Boga, si je prisvojila oblast nad narodi, da morajo izpolnjevati njih povelja, ki niso v skladu z resnico in pravico. Pri vsem svojem delovanju se protivniki katolicizma poslužujejo najmodernejšega orožja, namreč tiska. S časniki, listi, knjigami širijo med ljudmi in narodi ne blagovest miru in prave sreče, marveč le strupene bacile, ki vplivajo v dušah in srcih razkrojevalno na vero, krepost in poštenost. Tudi med Slovenci je dosti takšnih časnikov in listov, ki razširjajo strupene protivnerske in profikrščanske bacile. Nekateri to delajo odkrito, drugi pa prikrito pod stanovsko, kmečko, delavsko ali pa na-

cionalno firmo. In poslednji, namreč prikriti sovražniki so še bolj nevarni, kot odkriti.

Velike so torej nevarnosti, ki pretijo naši katoliški in slovenski stvari. Se jih zavedamo? Biti moramo stražarji, stoječi na braniku katoliških in narodnih interesov. Brezbrižen in zaspan stražar več škodi ko koristi. Dober stražar mora skrbno opazovati sovražnika in njegovo kretanje. Sovražnik je nekrščanski časopis. Skrbno ga ohranimo v očeh in pazimo, kje in kako se širi. Opozorimo svoje kroge na pretečo nevarnost. Zajezimo in onemogočimo njeno nadaljnje razširjanje. Sovražnika vzmimo nazaj. Storitimo moremo to samo s krščanskim časopisjem.

Zato pa naj velja naše geslo: Podpirajmo in razširjajmo »Slovenskega gospodarja«. Ogromne zasluge ima za obrambo pravic našega naroda, za izobrazbo in vzgojo našega ljudstva, in zlasti mladine. Je neustrašen zagovornik interesov in pravičnih zahtev našega kmeta, obrtnika in delavca. Kar nas je naročnikov tega vrlega lista, ostanimo mu zvesti. Širimo pa ga tudi v hiše, kamor doslej ni zahajal. Decembar je mesec smotrene agitacije za

naš list. Naj ne bo slovenske družine, slovenskega kmečkega doma, ki bi ne odprl vrat temu listu. Osnujmo krajevne tiskovne sklade, da omogočimo tistim, ki so v bolj skromnih gmotnih razmerah, naročbo in prejemanje našega lista. Mladina v prvo vrsto agitacije!

*

Hoče pri Mariboru. Miklavž prihaja! V nedeljo dne 8. decembra se ustavi tudi pri nas. Popoldne in zvečer bo v Slomškovem domu delil svoje darove. Obenem bodo igralci nastopili z »Burko o jezičnem dohtarju«, ki bo prinesel mnogo zabave. Trkamo na blaga srca, da ob tej priliki darujejo kaj za uboge otroke!

Sv. Lenart v Slov. goricah. Na praznik Brezmadežne dne 8. decembra bomo zopet nekaj lepega videli pri Sv. Lenartu. Prosvetno društvo »Zarja« priredi skupno z Marijinim vrtcem prav lepo in bogato akademijo v proslavo Brezmadežne. Ob 10. uri popoldne se bodo vsi zavedni šentlenarški fantje in dekleta poklonili Brezmadežni pri obhajilni mizi. Popoldne ob treh pa se prične v dvorani Narodnega doma akademija. Otroci Marijinega vrtca bodo nastopili s prav luškanim spavoprizorom s spremljanjem citer: »Ven-

Novi angleški vojni minister Duff

Rajni monsignor Ivan Rotner.

Angleški admiral Jellicoe, zmagovalec v pomorski bitki pri Skageraku — je umrl v starosti 76 let.

Novi bolgarski predsednik Kjusiewanow.

čarica«. Nato nastopi šest fantov fantovskega prosvetnega krožka, oziroma FKA, s simboličnimi vajami po napevu »Zgodnja danica«; poje moški zbor. Sledi globok marijanski misterij »Teofil«. Vmes deklamacije in petje. Posebno lep bo solospjev deklice, ki poje pesmi: »O Marija, moje želje« in »O upanje mi lepo« s spremljanjem citer. Akademija bode gotovo ena najlepših prireditev na šentlenarškem odru v dobi zadnjih let. Želimo, da se udeleži dopoldanske kakor tudi popoldanske proslave polno zavednih in udanih Marijinih otrok in častilcev Brezmadežne.

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Naša mladina bo v nedeljo dne 8. decembra na slovesen način proslavila praznik Brezmadežne z akademijo ob treh popoldne v cerkveni dvorani. Na sporedu so deklamacije, pevske točke, govor in igra »Teofilus«. Prijatelji mladine, pridite polnoštevilno!

Negova. Domače Katoliško prosvetno društvo priredi v nedeljo dne 8. decembra proslavo Brezmadežne v graščinski dvorani. Spored: petje, deklamacije, pesem makabejskih bratov in verski misterij »Vitez naše ljube Gospe«. Prijatelji katoliške prosvete in verni častilci Brezmadežne, prijazno vabljeni! Negovčani, pa tudi sosedje, posebno Antonjevčani, pridite, da poživate svojo ljubezen ter zvestobo do naše velike priprošnjice Marije!

Koliko stane do sedaj Italijo vojna z Abesinijo?

300 tisoč mož v Afriki stane Italijo mesečno najmanj 600—700 milijonov lir. Italijani so izmetali doselej za vzdrževanje vojske v Abesiniji 8 do 10 milijard lir. Leta 1896 je poslala Italija proti Abesincem 50.000 mož in je bila popolnoma poražena.

V luki Masava

v Italijanski koloniji Eritreja ob Rdečem morju imajo Italijani 50 ladij za prevoz čet, 4 bojne ladje, 2 podmornice in 2 veliki špitalski ladji. Pristanišče je tako natrpano, da čakajo nekatere ladje po tri tedne, predno jih izpraznejo. Vojaštvo čaka v luki

Januš Golec:

Po divjinah Kanade

Ljudska povest po raznih virih.

(Dalje.)

Bil je mesec september, ko sta se ustavila naša popotnika po preteku treh tednov v neznan pustinja na severu, v goli in s kamenjem posuti pokrajini.

Pred njima se je dvigala strmo iz ravani veriga cele kilometre dolgih golih sten, ki so tamkaj končavale kakor zid, preko katerega je vsako nadaljnje prodiranje nemogoče.

»Glej, tamkajle!« je zaklical Lavison v razburjenju, s čudno hripavim glasom in je kazal z iztegnjeno roko na visoko v oblake segajočo skalo, preko katere se je poganjal v povsem mirni enakomernosti vodopad. Šele v globini 30 m je označeval oblak iz belih pen mesto, kjer se je zbirala voda v majhno jezerce, katerega je izdolbila ter poglobila padajoča voda s tisočletnim trudom.

Gor do jezera je tvoril gornji del skale čí-

21

sto navpično steno. Iz jezera naprej se je izlivala voda v hudourniku preko še ene strmine v ravnino in se je obrnila po tej skozi skupine grmovja žuborečem potoku proti zapadu.

Gruber je zrl v označeno smer. Na njegova upadla lica, kojih sivkasta barva je pričala o prestanem gladu ter težavah, se je prikradla lahka rdečica, in trudne, v temnih votlinah počivajoče oči so oživele pod vtisom močnega razburjenja.

Romarja nista bila več moža, katera sta ostavila pred tremi tedni indijansko vas, sveža ter razigrane volje, ojeklena za vse, karkoli bi ju doletelo. Že pot tik do cilja je bil nepopisno težaven, ker je vodil le v odlomkih preko zemlje, največ po razmetanem skalovju in skozi neprodni pragozd. Med potjo sta imela eno nesrečo, katera je oba prav v živo ter bridko zadela.

Steza je končala naenkrat v soteski, po kateri je tekla reka. Nekaj časa sta še lahko prodirala po poti ob obrežju, potem je bilo tudi to konec, med tem ko so se strnile istočasno visoke ter navpično v vodo padajoče stene in so reko tako zožile, da je silila svoje temno vodovje sko-

Ljutomer. Sv. Miklavž pr'de to nedeljo dne 8. decembra, popoldne ob pol štiri, v Katoliški dom z vsem svojim spremstvom. Že hodi po ljubomski fari okoli in nabira darove. Da bi ga ljudje ne spoznali, se predstavlja z imenom Matjaž, šele v nedeljo popoldne na odru se bo predstavil s pravim imenom Miklavž. V njegovem spremstvu pridejo otroci, ki bodo pred njegovim nastopom odigrali lepo mladinsko igro v treh dejanjih »Miklavžev večer ali Tončkove sanje«. To bo prava mladinska gledališka predstava na odru Katoliškega doma.

NAŠA MLADINA!

Velikokrat pravijo, da naša mladina nima prilike, da bi delala! Morda ji nihče ne pove, kaj naj bi delala, sama pa se ne spomni. V mnogih krajih je še navada, da gredo mladi fantje ali tudi dekleta od hiše do hiše, in pridobivajo iz samega idealizma nove naročnike za katoliški časopis. Ni je zlepa šole, ki bi mogla tako vzgojiti mladino, da je požrtvovalna za sveto stvar, kakor je ta, ako gre na to delo. Osvoji si, mladina, s svojim živahnim in požrtvovalnim delom svoj domač kraj za Boga in iztrebi vse, kar je zoper Njega!

Središče ob Dravi. Prosvetno društvo priredil dne 5. decembra, ob šestih zvečer v našem Društvenem domu Miklavžev večer z obdarovanjem otrok. Vabimo vse pridne otroke, da pridejo, ker sv. Miklavž bo gotovo vsakega obdaril, pa tudi odrasli so prav vljudno vabljeni!

Smartno ob Faki. V nedeljo dne 24. novembra se je vršil v dvorani občni zbor Prosvetnega društva ob lepi udeležbi. Posebno mladina se je odzvala, kar je hvalevredno, saj je ona naš up. Predstavila se je tudi veseloigra, da je bilo preskrbljeno tudi za smeh. Po zimi bomo še prirejali predstave, da bomo nudili ljudstvu izobrazbe in razvedrila. Fantje in dekleta! Organizacija vas vabi, pristopajte k našemu izobraževalnemu društvu, udeležujte se sestankov fantovskega, oziroma dekliškega odseka. Tako boste podpirali kulturno de-

lo in skrbeli za lastno izobrazbo in izpopolnitev. Zavedajmo se: v organizaciji je moč! Torej, mladina: na plan!

Uriše pri Celju. Naše Prosvetno društvo, ki je bilo razpuščeno, je obnovljeno. Poživimo torej naše izobraževalno delo! Mladina kliče po knjigah, pouku in izobrazbi. Varujmo jo slabe zabave, nudimo ji pošteno razvedrilo!

Št. Jurij ob južni žel. Dne 8. decembra obhaja šentjurska katoliška mladina svoj verski praznik. Zjutraj pri prvem sv. opravilu ob 7. uri bo slovesen sprejem v fantovsko Marijansko kongregacijo, skupno sv. obhajilo. Popokne ob treh pa priredijo fantje v dvorani Katoliškega doma svojo pestro in lepo akademijo s simboličnimi vajami, govorom profesorja Bitenca, petjem in prekrasno vzgojno sliko iz kongregacijskega življenja. Vse svoje prijatelje in ljubitelje iskreno vabimo na to našo kredo proslavo!

Pišecce. Preteklo nedeljo je imelo naše Prosvetno društvo svoj redni občni zbor. Po dobrih dveh letih smo se zopet enkrat zbrali v lepem številu, da pregledamo bilanco onih let, ko nam je bil nasilno nataknen nagobčnik in so le privilegiranci imeli vso svobodo. Pa nam ta leta molka niso bila v kvar. Poglobili smo se in vzgojili za novo delo. In za novo poslovno dobo smo si z malimi spremembami izvolili stari, preizkušeni odbor. Če je dobro vzdržal v najtežjih dneh, naj še vsaj eno leto vzdrži in vodi usodo društva. Napra-

vili smo tudi načrt za bodoče delo. Začeli ga bomo izvajati s Slomšekovo proslavo, ki bo kakor vse kaže, v začetku meseca decembra. Da bomo pa srečno jadrali skozi to solzno dolino, pošljite, gospod urednik, k nam v začetku decembra sv. Miklavža, da nas obilno obdari z vsemi potrebnimi darovi, toda Krampus pa naj ostane pri Vas. Bog živi!

Artiče. Naše Prosvetno društvo je že 9 let spalo spanje pravičnega. Šele novi učiteljci gđc. Slavki Pograjčevi se je posrečilo, da ga je zbudila iz tega trdnega spanja. Kako zelo potrebno je bilo to delo, je pokazal občni zbor dne 24. novembra, ki se ga je udeležilo obilno ljudstva, ki mu je o krščanski prosveti govoril g. Mirko Geratič iz Maribora. Novi odbor, sestavljen iz samih mladih ljudi in pod izvrstnim vodstvom, bo kmalu dosegel najlepše uspehe. Dne 5. decembra priredi društvo Miklavžev večer, dne 8. decembra popoldne pa igro »Vrnitev«. Ta dan se vrši tudi sprejem otrok v Marijin vrtec.

Društva uredite knjižnico! Najbolje je utejena, ako imate dovolj dobrh knjig. Obrnite se na naše knjigarne, radevolje vam bomo šli do skrajnosti na roke za dobavo knjig. Najbolj uspevajo knjižnice, ki imajo celotno zbirko Karl Mayevih romanov. Ne pozabite pred zimo nakupiti knjig v Cirilovih knjigarnah v Mariboru in Ptuj.

Odprta noč in dan so groba vrata.

Sv. Lovrenc na Pohorju. Po naših planinah in dolinah je padel sneg. Zaduje jesenske cvetke so klonile svoje nežne glavice pod mrzlo snežno odejo. Tudi Bogu Vsemogočnemu je dopadlo, da je prav ob tem času utrgal cvetko ter presadil iz te solzne dožine v svoje rajске vrtove. Bila je to Marijina družbenica Nežika Medved, ki je živelá tiho in ponižno kakor skrita vijolica med trnjem, ter po dolgotrajni in mučni bolezní, previdena s

sv. zakramenti v najlepših letih boguvdano in mirno v Gospodu zaspala. Njen lepi pogreb se je vršil dne 25. novembra ob obilni udeležbi. G. župnik Janez Oblak ji je ob odprtem grobu spregovoril lepe poslovilne besede. Marijine družbenice iz domače in puščavske župnije so bile pri pogrebu v častnem številu zastopane. Puščavski pevci so zapeli žalostinke. Preostale naj tolaži Bog, rajni pa naj sveti nebeška luč!

zi z desetkratnim liki gromenje močnim odmevom.

Na to mesto je bil opozoril medicinan Lavisona posebej. Popotnika sta Llorala navidez mirno, v resnici pa pod groznim pritiskom tekočo vodo preplavati, če nista marala zamuditi cele dneve z iskanjem drugega pota preko prelazov in se izpostaviti nevarnosti, da sploh zgrešita pravo smer.

Lotiti se preplavanja, je zahtevalo naravnost neverjetno drznost. Nekaj časa sta se prijatelja o tveganem podjetju posvetovala z vso resnostjo. Pri še tolikem ugibanju je šlo samo zato, kako izvesti nalogo, ker sicer jima je preostajal le eden izhod, se vrniti in opustiti misel na dosego cilja. Na kaj takega itak niti mislila nista. In na koncu vseh koncev se je upalo toliko Indijancev pred njima preko deročega vodovja in sicer tja ter zopet nazaj. Povrat je bil mnogo manj opasen ter težaven, ker se je bilo mogoče poslužiti ob obeh straneh zajezené vode, saj skalnate stene soteske niso bile od valov tako gladko obrušene, da bi ne bile nudile roki plavalca nikake opore.

Glavna težkoča je tičala v dejstvu, spraviti konja preko soteske. Da je bila prepeljava živali s tovari na hrbitih izključena, je bilo povsem jasno.

Popotnika sta se vrnila nekoliko po poti, po kateri sta prišla, nazaj in sta porabila preostanek dneva v to, da sta zbirala iz posameznih drevesnih skupin debela za splav, ki bi naj nesel njuno opremo. Ona sama sta hotela plavati ob straneh splava, ga držati proti sredini toka, medtem ko sta nameravala konja zapoditi enostavno v vodo in ju prepustiti, da si pomagata sama dalje.

Drugi dan na vsezgodaj, ko sta pretehtala še enkrat vse izglede ter možnosti podjetja, sta se lotila izvršitve.

Prekoračenje soteske niso bile mačje solze! Parkrat sta še videla glavi konj, kako sta se pokazali iznad bobnečih valov, nato sta pa imela dovolj opravka sama seboj, da sta obvarovala splav pred raztrganjem.

Cela smrtna nevarnost je trajala komaj četrtrt ure, plavalcema se je dozdevalo, da se vleče dolžina soteske v neskončnost. Z nadčloveškimi

po tri dni na ladji, predno se zamore izkreat. Ranjene in bolne ukrcavajo samo v noči, da bi ta žalosten pogled ne preplašil novodošlih vojakov. Od bolnikov, ki čakajo v Masavi na odhod ladji, jih umrje povprečno dnevno 15. Sveže čete iz domovine, katerim so prikriti italijanski porazi, so pri izkrcanju še vse prepričane, da se umikajo Abesinci v notrajnost dežele iz strahu pred italijanskim junaštvom.

Neguš in Sueški prekop.

Najbrž ni sedajnf abesinski cesar tako vesel Sueškega prekopa, ki omogoča Italijanom, da prepeljavajo naglo čete iz domo-

Sv. Trojica v Slov. goricah. Milo in tužno so zapeli naši zvonovi, ko smo dne 22. nov. spremljali k zadnjemu počitku v najlepši dobi, v 23. letu umrlega Vinka Vračko. Mlad in svež kakor cvet je odšel po večno plačilo. Sveže cvetje pokriva njegovo gomilo, prestal je težo življenja in mučne bolezn. Pokojni je bil zvest član katoliških društev in borec za naše ideale. Ob njegovem grobu sta se poslovila od njega voditelj fantovske Marijine družbe g. p. Ildefonz in njegov dušni pastir g. p. Vladimir. Naj počiva v Bogu!

Nogova. Božja poslanka se letos oglašala pogosto v naši fari. V enem tednu smo izgubili kar tri farane. Prvi je preminul kot žrtev svojega poklica dne 16. novembra ponesrečeni Ivan Ozvatič. Prepeljali so ga v bolnico v avstrijsko Radgono, a je podlegel hudi operaciji. Star je bil 51 let, dobričina, zaveden Slovenec in katoličan, pogosti obiskovalec mize Gospodove. Naj v miru počiva! — Skoraj istočasno je umrl, previden s tolažili sv. vere, najstarejši faran 88letni Anton Fekonja. Rajni je bil zvest čitatelj »Slovenskega gospodarja« in velik podpornik cerkve in revežev. Po telesu korenjak, še vedno čil in zdrav, je umrl po kratki in zavrtni bolezni. Bog mu bodi plačnik! — Smrt je zamahnila še v tretji in rešila telesnih muk 32letno mladenko Mimiko Zorko. Z Jezusovim in Marijinim imenom na ustih je trpela muke svoje dolgotrajne bolezni, ta nedolžna cvetica, biser domače kongregacije. Božji klic jo je dne 23. novembra rešil trpljenja. Naj se veseli gori nad zvezdami!

Loka pri Zidanem mostu. Nedavno je pri delu na železnici ponesrečil delavec Anton Skale. Padel je tako nesrečno in si prebil lobanjo. Iekal je pomoči v bolnišnici, a zastoj. Po kratkotrajnem bolehanju je končno podlegel poškodbam. Zapušča mlado ženo in enega otroka. — Na Mrzli planini pod Kozjem pa je zatisnil svoje trudne oči v 68. letu starosti Mlinar Janez, v vsej fari dobro znan in spoštovan po svojem odločnem verskem prepričanju, v katerem je vzgojil tudi vse svoje otroke. Bil je tudi okrog 30 let cerkveni ključar pri podružnici sv. Duha, ki je znamenita po starodavnih freskah. Bil je tudi mož izrednega spomina. Znal je namreč nešteto le-

pih, starokrščanskih pesmi, ki jih je v družbi in ob raznih prilikah, zlasti gostijah, zapel. Poleg tega je povedal še kako mično zgodbi- co iz lovskega življenja (bil je vnet lovec) in tako zabaval vso družbo. Zato ni čuda, da so ga vzljubili povsod, kamor je prišel. To je tudi pozakal njegov pogreb v petek dne 29. novembra. Mnogo faranov in prijateljev ga je spremlilo na njegovi zadnji poti. Naj mu bo lahka zemljica in naj počiva v miru!

Pravilnik.

§ 1. »Slovenski gospodar« prostovoljno zagotavlja, da po svojem zavarovalnem odseku celoletnemu naročniku, ki je vplačal Din 32.—, zavaruje v l. 1936 njegovo stanovanjsko hišo, kamor »Slov. gospodar« prihaja, za Din 1000. Gospodarska poslopja niso s tem zavarovana.

§ 2. Podpora se izplača, če pogori hiša tako, da ni mogoče v njej stanovati.

§ 3. Pravico do te podpore imajo oni celoletni naročniki, ki bodo v decembru 1935 ali v januarju 1936 vplačali celoletno naročnino v znesku Din 32.—. Oni, ki imajo naročnino vplačano za več mesecev prihodnjega leta, morajo v teh dveh mesecih doplačati toliko, da bodo imeli vplačano do konca leta 1936. Vsak naročnik naj torej pazi, da bo v decembru 1935 ali vsaj v januarju 1936 imel vplačano naročnino do konca leta 1936, ker bodo v prihodnjem letu samo tisti zavarovani.

§ 4. Prevžitek, član družine ali pa uslužbenec, ki je bil celoleten naročnik, ni deležen zavarovanja. Enako niso zavarovane viničarske, gozdne in lovske kočice.

§ 5. Podpora se ne izplača: ako je naročnik sam zažgal, ali po kaznjivi zanikarnosti povzročil požar; — ako zavarovalni odsek ugotovi, da je bila hiša do svoje polne vrednosti zavarovana in se je ta zavarovalnina tudi izplačala; — ako je povzročitelj požara (recimo železnica) škodo v celoti povrnili; — ako je požar nastal vsled voj-

dobite tableto Aspirina

Varujte se ponaredbi! Na

vsaki tableti je utisnjen

Bayerjev križ.

ASPIRIN

Čistak je registrirana. Pat. S. N. 1922 od 19. VIII. 1933

ne, upora, eksplozije javnih zalog smodnika. — Vsak spor rešuje samo zavarovalni odsek in je vsako sodno postopanje izključeno.

§ 6. Vlogo za izplačilo zavarovalnine je napraviti takoj po požaru. Kdor se tekom enega meseca ni prijavil, ne dobi zavarovalnine. Vlogi je priložiti potrdilo občinskega urada, ki je koleka prosto, kjer mora biti potrjeno: kdaj je nastal požar, vzrok, številka hiše, ki je pogorela, kje in za kako vsoto je bila hiša zavarovana.

§ 7. Podpora se izplača samo po poštni nakaznici takoj, ko dospe obveznica zavarovanca, da bo ostal tudi v bodoče naročnik »Slovenskega gospodarja« ter da bo pridobil v svoji okolici dva nova celoletna naročnika.

§ 8. Oni, ki je podpora prejel, je dolžen dati pri cerkvi skupno z občinskimi oznaniti to objaviti, da je prejel zavarovalnino »Slovenskega gospodarja« izplačano. **Zavarovalni odsek.**

vine v Abesinijo, kakor je bil njegov prednik. Neguš Nikas, kar je malo znano, je poslal dograditeju prekopa, franc. inženjerju Lessepsu, navdušeno pismo. Cesar je bil prepričan, da se je približala Abesinija s Sueškim prekopom velikim evropskim državam in bo postala deležna njihove kulture. Pismo se glasi: »Jaz, Nikas, kralj vseh kraljev in gospodar Etiopije (Abesinije), pozdravljam Ferd. de Lessepsa, ki je veliki svetilnik znanosti in hoče započeti velikansko delo, ki bo služilo dejstvu, da se bodo narodi v miru približali eden drugemu. Vi Lesseps, ste se lotili združitev moje dežele

napori sta jo slednjič preplavala ter pristala na plitvini. Z največjo žalostjo sta ugotovila, da je odnesla razljutena ter razbesnela voda dobro polovico tovara, o obeh konjih ni bilo ne sluha in ne duha.

Najhujši udarec je bil ta, ker je šel po vodi pretežni del prehrane. Preostala jima je še napol premočena vreča moke ter nekaj v telečje mehurje skrbno povezanih konzerv.

Z izgubo opreme ter prehrane se je položaj drznih potnikov presneto zresnil. Računala sta, da bosta rabila do cilja še najmanj eden teden. Treba je še bilo vpoštevati povrat, za katerega bo treba istotoliko časa. Večdnevne zamude v zlati soteski niti računala nista. Četudi sta skrbila dnevno prehrano na prgišče moke in na pol konzerve, kar bi ju mogoče obvarovalo najhujše lakote, nikakor bi pa ne zadostovalo do indijanske naselbine!

Ko sta pa enkrat ušla srečno iz tako velike nevarnosti, se nista marala prepustiti žalostnim izgledom, kateri bi ju še odvrnili od enkrat začrtane poti. Pri vseh resnih pomislekih je obstajala možnost, da bosta ustrelila kako divja-

čino, čeravno je postajala pokrajina gola in sta videla tekom zadnjega tedna samo eno jato divjih gosi, ki so se umikale proti jugu.

Uspelo jima je, da sta ujela par rib med časom, ko sta razprostrla od vode premočeno moko na sonce, da se posuši.

To noč — noči so že bile prav hladne — sta spala popotnika zadnjikrat pod šotorom. Za nadaljne noči sta se morala zadovoljiti z volnenimi odejami, kar ni obetalo nič kaj razveseljivega v na kurivu revnem kraju, kjer sta si lahko le tu in tam privoščila ogenj.

Drugo jutro sta zložila vse, kar sta še lahko pogrešala na nadaljni poti, na stran. Napravila sta skladišče za povrat, katerega sta osigurala z debelim kamenjem in v katerega sta shranila za najhujšo silo par konzerv.

Nato sta si natovorila na hrbet odeje, prehrano, samo eno puško in razne neobhodno potrebne predmete ter nadaljevala pot proti željenemu cilju.

Njulin up, da bi srečala kako divjačino, se ni izpolnil. Nikjer se tudi ni ponudila prilika,